

01 Polisdistrikt*

Stockholm

02 Arbetsenhet*

RK-A2

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Krinsp Udmark

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*
Mordet på Olof Palme

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

IA 12028-A

Sid nr .....

07 Avsnitt

08 Löpande nr

X 8200-12

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Matrikelnummer
890829/GT

10 | sak

Protokoll fört vid förhör med **AINASOJA, Lasse-Matti f.** [REDACTED], boende [REDACTED], Esbo, Helsingfors. Förhöret hållet i polishuset i Esbo den 12 augusti 1989 med början kl. 09.50. Förhørsledare: Rikos Yle konstapel Tauno Silverneunen, Centralkriminalpolisen i Helsingfors tillika tolk. Biträde vid förhöret: Krinsp Bengt Udmark och krinsp Gunnar Johansson.

Ainasoja delgavs att anledningen till förhöret är att eftersöka det vapen och den ammunition som användes av Ainasoja Koukkari och [REDACTED] vid rånet i Brusaholm i Sverige den 28 september 1983.

Ainasoja ombads att berätta vad som hände med vapnet, en 357 Magnum av märket Smith&Wesson samt de tillhörande patronerna, efter rånet i Brusaholm.

Inledningsvis frågar Ainasoja om förhöret beror på mordet på Olof Palme och säger därefter att han är absolut övertygad om att vapnet och patronerna som användes vid Brusaholmsrånet ej har att göra med det avsedda vapnet och tillägger att den som har erkänt rånet har över huvud taget aldrig talat om några patroner.

På fråga om det inte äger sin riktighet att han var medgärningsman vid Brusaholmsrånet uppger han, att han blev överbevisad att så var fallet och att han dömdes för detta. Något utöver vad som framkommit har han ej att berätta. Ainasoja tillfrågades härefter om hur han kan vara så övertygad om att vapnet som han haft i sin ägo ej haft att göra med Palmemordet. Han uppger då att detta vapen ej är det vapen vi söker och hänvisar till vad han tidigare sagt, men har ingen förklaring att komma med. Ainasoja tillägger att de personer som var inblandad i rånet i Brusaholm är ej på något sätt inblandad i Palmemordet. Om han hade den minsta aning om att så skulle vara fallet så skulle

Phörd

RPS 463 2 2

* Ifylls ej om blanketten används som fortsättningsblad.

Ex 2: Till spaningschefens pärm (i nr-följd inom avsnitt)

59-89 HAD

han genast delge oss detta.

Ainasoja tillfrågas om det är så att vapnet blev bortkastat efter rånet och att det är av den anledningen han är så säker på att vapnet ej kommit till användning vid Palmemordet. Ainasoja uppger att han fortfarande är övertygad om att vapnet och ammunitionen som användes vid rånet han blev dömd för inte kan kopplas ihop med Palmemordet.

Tillfrågad om han kan erinra sig hur patronerna till 357:an såg ut, om han skulle kunna känna igen den aktuella patronsorten om han fick se en dylik patron, uppger Ainasoja att han tror ej att han skulle kunna göra detta.

Ainasoja förelades sju patroner av Magnumtyp, varav en patron är av aktuell typ, men Ainasoja säger sig inte känna igen någon av dessa patroner. Han säger att han aldrig haft någon dylik patron i sin ägo. I detta läget påpekas för Ainasoja att han dömts för rånet i Brusaholm och utredningen gav vid handen att Ainasoja dels innehaft patroner av aktuell sort och dels innehaft den aktuella 357:an. Vidare har det framgått av utredningen att den aktuella patronsorten tillgripits vid ett inbrott i Haparanda där det stals två lådor av den aktuella sorten, varav en låda var full och innehållande femtio patroner. Den andra var något skattad och innehåll sannolikt cirka fyrtioen patroner. Det påpekas för Ainasoja att han, med hänsyn till vad som ovan sagts, rimligtvis måste känna igen patronen och Ainasoja uppger att i så fall måste han gissa och då blir felmarginalen allt för stor. Det är därför han väljer att ej försöka välja ut den aktuella patronen. Han tillägger härefter att han aldrig köpt eller innehaft sådana patroner som han förevisats.

Ainasoja medger härefter att en orsak till att han ej vill tala om vare sig vapen eller patroner är att han läst i utlämningsbegäran från Sverige om att man har använt skjutvapen i det s.k Leksandsärendet och därför uttalar han sig ej, ty han är rädd att om han gör det så kan detta användas emot honom.

Han uppger vidare att han motsatt sig utlämning och därvid angivit som skäl

att hans personliga förhållanden nu blivit markant förbättrade genom att han har bostad och fast arbete som busschaufför samt har egen familj. Om utlämningen skulle verkställas skulle hans sociala situation raseras, men han vill oaktat detta ej medverka i utredningen. Han tror ej heller att bevisningen i det s.k. Leksandsärendet håller för en fällande dom. Han är vidare övertygad om att utlämningsbegäran har sin grund mera i Palmeutredningen än i Leksandsärendet.

Ainasoja tillfrågas om det förhåller sig på det sättet att hans ovilja att svara på denna fråga beror på en rädsla för att "prata fast sig", varvid Ainasoja uppger att anledningen är att han har en så dålig minnesbild att han är rädd att uppge något som ej stämmer med hans tidigare utsagor i ärendet.

På upprepade frågor om hans förehavanden efter Brusaholmsrånnet uppger han att han har ett svagt minne av att han åkte till Danmark och där besökt Christiania. Han stannade där i cirka en månad. Han kände ingen i Christiania, bodde ej hos någon särskild person utan "flummade runt".

Det förhåller sig så att han under denna tid då han gjorde brott med sina kamrater höll sig undan under cirka en månad efter varje brott-tillfälle.

På fråga om det inte är så att han efter Brusaholmsrånnet besökte sin broder [REDACTED] i Stockholm, uppger Ainasoja att han inte kan erinra sig detta. Han kommer ej heller ihåg om hans broder då bodde i Stockholm.

Efter Danmarkvistelsen åkte han till Finland, där han påbörjade körkortsutbildning för C-behörighet. Detta skedde troligtvis under november månad 1983. Han besökte under denna tid även sin [REDACTED] i [REDACTED]. När körkortsutbildningen avslutades åkte han till Kemi där han befann sig fram till den tidpunkt då han greps i början av 1984.

Han upplystes om att det till Haparandepolisen inkommit ett telefonsamtal som givit vid handen vissa uppgifter om provskjutningar med den aktuella

01 Polisdistrikt*

SPANINGSUPPSLAG

Sid nr .....

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

357:an, varvid Ainasoja uppger att han har ej ringt något samtal till polisen i Haparanda.

Ainasoja påpekar att den av oss nämnda ammunitionen, tillhopa 1½ ask, ej har kommit till användning vid Palmemordet. Han vill även upplysa om att han har för avsikt att per telefon ta reda på vem eller vilka som haft tillgång till patronaskarna och sålunda kunna taga patroner där ur.

Han uppger avslutningsvis att han inte kan samarbeta med svensk polis beträffande frågan om var vapnet, 357:an eller patronerna förvarades, respektive till vem överlåtelsen har skett eftersom han då kan bli inblandad i det grova rånet i Leksand och eventuellt utlämnad till Sverige. Han kommer dock att tänka över saken och ringa ett par telefonsamtal och därefter, senast kommande måndag den 14 augusti 1989, kontakta Tauno Silverneunen vid Centralkriminalpolisen i Helsingfors, och ge besked.

Förhöret avslutas klockan 14.10.

Bandupptagning. Ingen erinran.

Bengt Udmark
krinsp

Gunnar Johansson
krinsp